

உ.

கணபதி துணை

கௌரிமாபூரமென்று வழங்கும்

திருமயிஸஸத்திரிபந்தாதி.

செ கௌரிமாபூரம்

இ ரா ம ய ர்

அ ரு வி ச் செ ய் த னு.

இ து

சோழமாளிகை ம-ரா-ள-ஸ்ரீ

இரத்தினம்பிள் ஸாயவர்கள்

விருப்பத்தின்படி.

சும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உ த் த ம தா ன பு ர ம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

சு ம் ப கோ ண ம்:

“ லார்ட் ரிப்பன் அக்கூக்கடத்தில் ”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சருவசித்துவஸ்ரீ பங்குனிமீள்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கயிலையொன் றீச னுள்பெற வேண்டிக் கலித்துறையான்
மயிலையந் தாதி யொருதூறு செய்யுள் வகுத்தணிந்தான்
சயிலவன் றோள னிலக்கண மாகத் தமிழ்க்குறுமைந்
தியலையுந் தேரு மறையோன் மயிலை யிராமையனே.

V. B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL - PANDIT.

கலைபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கௌரிமாயூரமென்று வழங்கும்
திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.

காப்பு.

உருகும் பசும்பொறு சடையார் மயிலை யுழை வன்னன்மேல்
பெருகும் பயன்பெறு மந்தாதி பாடப் பிதாமகன்பால்
வருகும்ப மாமுனி பூசைகொண் டென மகிழொருக்கோட
டிருகும்ப மும்மத நால்வாய்க் களபத்தை பேத்துதுமே.

தூல்.

பூமனை பானையு மாயோனை யுந்தந்த பூங்கடுகைத்
தாமனை யானை வளையுந் துவசனைச் சங்கரிசேர்
வாமனை பானை பதஞ்னை - யானை மயிலையிச்சேர்
தேமனை பானை மனமே நினைவனை திருநாற்கை. (க)

கேதத்து வந்தனை மாறாப் பவத்திற் கிடந்துழி
நீதத்து வந்தனை யுறப்பந்தே மயிலை நிமலர்மலர்ப்
பாதத்து வந்தனை செய்தனை யேற்பல வாந்தனை
பேதத்து வந்தனை பாற்பிற வாகை மெறுதிடுக்கே. (உ)

கெஞ்சத் திருக்கை யடித்தென் னினேவுக்கு நில்சரணந்
கெஞ்சத் திருக்கை யளித்தானு வாய்வெங் கடுவைவிண்ணோர்
கெஞ்சத் திருக்கையி லேற்றயின் றேய்ரண் கிடங்கிலன்ன
கெஞ்சத் திருக்கை குதிபாய் மயிலையி லற்புதனே. (௩)

அற்பக லாமதி காந்திச் சிகரமு மற்புதமாஞ்
சிற்பக லாமதி லுஞ்சேர் மயிலைச் சிவன்பொருப்பிற்
சொற்பக லாமதி வாணுத லாயுண்மை சொல்லுதிநின்
சற்பக லாமதி மாலுற்ற போலுமிக் காவலற்கே. (௪)

காவியம் பொன்று மடிகளேவு முன்னங் கரியகுயிற்
கடவியம் பொன்று தலைநல்கு மாலென்று கோதையுமோ
ராவியம் பொன்றுகண் ணீர்மல்கு மானினா யாவணத்தின
மேவியம் பொன்றுவைத் தேகு மயிலையில வித்தகனே. (௫)

வித்தரு மத்தியல் பற்றித் தூரை விரும்புமைந்து
சத்துரு மத்தியஞ் சாருமென் னெஞ்சுன் சரண்பற்றுமோ
முத்துரு மத்திய வண்ணப் பொறிக்கொண் முகத்துமுகி
லொத்துரு மத்தியன் தீர்ந்தாய் மயிலையி லுத்தமனே. (௬)

உத்தர கங்கையி னோங்கிய பொன்னி புறுமயிலை
யத்தர கங்கையில் வெண்டலை யேந்திய வைபர்முக்க
ணித்தர கங்கை தவமறு பத்திநி றைந்திடுசை
வத்தர கங்கையி லைக்கிரி நான்மறை மத்தகமே. (௭)

மேதகி மாலைய நங்கைபங் கார்வரை விற்பிடித்து
மூதகி மாலைய நாணம் பெணக்கொண்டு முப்புரங்காய்
தூதகி மாலையர் தெனமயி லைப்பதிச் சங்கராங்கிப
பாதகி மலை யனமேசென் றேறிற் லலனுண்க்கே. (௮)

யலசரங் கந்த மலர்கொண் டரிபணி பாதர்தில்லை
யலசரங் கந்தண் மயிலையி லொன்றுகொண் டாடுமைபர்
சலதரங் கந்தவ முஞ்சடை யார்வரைக் தையலுக்குச்
சொலதரங் கந்தர மாசுஞ் சுகங்கிஞ் சுகங்கமுகே. (௧௦)

சுகத்தினந் தத்துவண் காவார் மயிலையிற் றாபன்மத
முகத்தினந் தத்துவக் கன்றுரித் தோனுமை காணவிற்தச்
சுகத்தினந் தத்துவந் தாடும்பி ரான்றனைத் துள்ளிச்செய்து
முகத்தினந் தத்துவ ருந்தின மாங்கினன் மாமனுக்கே. (௧௧)

மாயூர நாத மயிலையி லீச விராரவங்
கேயூர நாதசொ ளுபாவென் னெஞ்சமுன் கிஞ்சகத்தான்
மீயூர நாதசன் மாவணங் கற்புத வெவ்வினையா
னோயூர நாதனை நியருட் கண்கொண்டு நோக்குகலே. (௧௨)

வேதாக மத்தந்த மேவுமத் தாபலி வேண்டியன்று
வேதாக மத்தந் தனிற்சேர் மயிலை விமலொம்பொற்
போதாக மத்தந் தரித்தோய் கருணை புரியுயிர் போம்
போதாக மத்தந் தமர்மீதி லாசையைப் போக்குவித்தே. (௧௩)

போக்கவ ராதியை காமா தியைநின் புகழ்ப்பெயரை
நாக்கவ ராதியல் பாநன் னெறியி னடக்கவரா
துக்கவ ராதிய ஞார்காய் மயிலையி லுத்தமனே
நீக்கவ ராதி யெனினுஞ் சரண்புகென் னீள்வினையே. (௧௪)

நீளா வணங்க ணெருங்கு மயிலை நிமலவுனக்
காளா வணங்கல னுயினுந் தொல்லை யடியென்றே
மீளா வணங்கணல் வெவ்வினை தீர்த்தினி மேற்பிறந்து
மாளா வணங்கரு ணைப்பார்வை யென்மிசை வைத்தருளே.

வைத்தச னங்கள் பெறும்பணி பூணு மயிலைப்பிரான்
புத்தச னங்கரு தும்பான் வெற்றிற் பவளச் செவ்வாய்ப்
புத்தச னங்கவர் தற்றூநல் வேளையிப் போதென்கொலோ
சித்தச னங்களை யான்னீ ருமது திருவுள்ளமே. (கடு)

திருமயி லைப்பதி பைப்பிறை மோலி திகழ்வன்னலும்
பொருமயி லைப்பதி கண்ணஞ்சன் மாதும் பொருந்திவைகும்
பெருமயி லைப்பதி தன்சே ரினுமுத்திப் பேறவனுக்
கருமயி லைப்பதி னெண்பதி புக்குமங் காவதென்னே. (கசு)

ஆவினி லாவந்தி வந்தா லெனக்கணங் கேயதன்பின்
பாவினி லாவந்திவ் ஷுரிலென் செய்யும் பயினைமென்று
காவினி லாவந் தியங்கி யுறங்குங் கலின்மயிலைத்
கோவினி லாவந் தினம்பெறு நீத்தெறி கொன்றையுமே (கஎ)
[லைக்

கொன்றத்தி யங்கதன் றேல்போர்த்த மெய்யெனங் கோன்மயி
ருன்றத்தி யங்கவ் வணங்கையன் பன்கொடுங் காளின்மென்
கன்றத்தி யங்கம னங்கொடு செல்கின்ற காரணத்தா [றாள்
லின்றத்தி யங்கலி போலெம ராலித்தி ரங்குவரே. (க-அ)

இரவல ராவண சத்தையிந் நேரக் திதழ்திறந்து
உரவல ராதவ ராகுவ ரோபொற் சரோருகத்தின்
விரவல ரார்குமன் மின்னையெவ் வாறிங்கு மேவினே
நூரவல ராவணி தோளார் மயிலை யுயர்வணக்கே. (கசு)

உயரையி ராவண வாகனத் தோன்முக லும்பருற்ற
துயரையி ராவண நீக்கவி ராமனைத் தோற்றியிலங்
கயரையி ராவண னோடு வதைப்பித்த கார்க்களத்தென்
புயரையி ராவண நீங்கா மயிலையிற் போற்றுநெஞ்சே. (உ௦)

சேவாக னத்தன் மயிலையி லீசன் சிவையொருபான்
மேவாக னத்த னருளுஞ் செயுநல் வினையும்ன்றிச்
சாவாக னத்தம் வரினெஞ்ச மேநந் தமைப்பரிந்து
காவாக னத்த பொருளுந் கினையுந் கலன்களுமே. (௨௧)

கலசந் கரிக்கும்ப மென்னுந் தனக்கங்கை காந்தர்வரைக்
குலசந் கரிக்குந் கொழுநர்கற் பார்தந் குறுகிலண்டம்
பலசந் கரிக்கும் பரனார் பிரமன் பணிமயிலைத்
தலசந் கரிக்கு மதனைவென் றோர்பர தத்துவமே. (௨௨)

துவள வளைக்கும் வரைவில்லர் பொன்னித் துறையிலெங்குந்
தவள வளைக்குல முத்தின் மயிலைத் தடவவையாய்ப்
பவள வளைக்குழைக் காதோ டிகல்விழிப் பாங்கியெனு
மிவள வளைக்குறி மேவற்கு வாயி லினிநமக்கே. (௨௩)

இனியன கைக்கு மிளநில வங்கி யெனச்சுமிமென்
சனியன கைக்கும் வளைகணில் லாவெனுந் தையலைத்தாய்
முனியன கைக்குமில் லுந்தணிப் பாயிவண் மோகத்தைநீ
தனிப்பன கைக்கும னுளா மயிலையிற் சங்கரனே. (௨௪)

சங்கத்தி னந்தவழ் செய்குழ் மயிலைத் தலத்துறைவோர்
பொங்கத்தி னந்த வுரித்தார் வரையில்லின் டூவையர்தும்
மங்கத்தி னந்த மிலளோ தவரு மவர்கனிவாய்
நங்கத்தி னந்தவஞ் செய்யார் கிடைத்திடி னும்மீதமே. (௨௫)

துமருக மானனை யார்தந்த காமவெந் கோயுணாத்தல்
கமருக மான தினிமட லேகதி காணயரு
ரமருக மான விரிக்கொரு நாளென் றமைத்துவைத்த
தமருக மானமர் கையார் மயிலைச் சயிலயின்னே. (௨௬)

மின்னக ரும்பணி புண்டயின் னேமலர் வேண்டுகியேற்
பொன்னக ரும்பணி தென்னார் மயிலைப் புனிதர்வெற்பிற்
பன்னக ரும்பணி தேடஞ் நகைத்துப் படுத்தபனை
: யன்னக ரும்பணி பொன்னுகண் டேனங் கணுதற்கவே (௨௭)

கற்பம ருங்கலை யென்றே குதலொழி காண்மயிலைச்
சற்பம ருங்கலை யாறுந் தரித்த சுடில்வெற்பா
பொற்பம ருங்கலை கொள்வானி ராமனைப் போதியென்ற
சொற்பம ருங்கலை சிதைமுன் னுற்று துபார்பெரிதே. (௨௮)

துயருந்தி யங்குயில் கூவமென் றங்கை துணைச்செலிபோர்த்
துயருந்தி யங்கு மழுமாவில் மாணக் கருங்கிலையா
லுயருந்தி யங்குசப் பன்மந்தி காலி நொழுகுமது
வையருந்தி யங்குண் மயங்கு மயிலை மழுமலனே. (௨௯)

வலவரு மைக்கு மருகர் மலைக்கு மயிலையள்ளார்
ருலவரு மைக்கும ரற்ககார் நன்மலர் டொண்ணிவிண்ணோர்
பலவரு மைக்குல வாகன னும்பணி பாநர்பெயர்
சொலவரு மைக்குழ லிந்தினா கேள்வன் றுரைத்தனமே. (௩௦)

தனங்காத் திரமைய நுண்ணிடை சைவலக் காரளந்
மனங்காத் திரமை யரிக்கண் முகமம் புயமதிமோ
கனங்காத் திரமைய செய்யார் மயிலைக் கடவுள்கெற்பிற்
புணங்காத் திரமை யமைந்தாங் கிருந்தவப் பூங்கொழிக்கே. ( )

பூங்காவி யம்புகள் வேள்விடும் போதுயிர் போங்கனாயிற்
தேங்காவி யம்பு கவிழ்ந்தாங் கெனவிவள் செய்தியைநீ
பாங்காவி யம்புக வண்டே மனையிற் பழகுகிள்ளீ
தாங்காவி யம்புகன் மாமயி லைப்பரன் சந்தித்திகே. (௩௧).

என்னதக னாகச் சமர்க்கெய்து மாரன் சரங்களைந்து
மென்னத்த னாகத் தெழுந்திங் களுமெனை யென்செயுங்கா
என்னத்த னாக சயனத்த னேத்து மரன்மயிலை
மன்னத்த னாகத்து மாலையு மாலைக்குள் வந்திடினே. (௯௯)

வந்தநஞ் சாரலின் மையுறு கண்டர் மயிலைவெற்பி
லிந்தநஞ் சாரலி லெண்ணில டோமுன் னிரந்தவர்கோ
விந்தநஞ் சாரலின், மெய்த்தவஞ் செய்யிது மேவரிதா
துந்தநஞ் சார லிவர்க்கொரி தாகவென் னேற்றனரே. (௧௦௦)

நோலாம னம்புனல் சோரா விழிமதி நோலியற்றா
மலகாம னமபு வருத்தாது தென்றல் வரினுமெய்க்கு
வாகாம னமபுகுஞ் செய்குழ் மயிலையில் வள்ளல்வந்து
நீகாம னமபுதி நீத்தாங்கி யானையர் நீததபின்னே. (௧௦௧)

பின்னலங் காரள கத்தழ் கும்பிழை போனுதலு
முன்னலங் கார முலைகளுந் திங்கண் முகமுங்கொண்டே
நென்னலங் காரணி ஸோனார் மயிலைக்க ணின்றவந்த
மின்னலங் கார யுருவின்று தோன்றும் பெவளியெங்குமே.

எங்கும கத்தனி வந்ததெந் னும்பெய டோதுணாயீர்
குங்கும கந்த முலையீர் சொலிற்றுறை வாங்கொலென்பாற
றங்கும கத்தவிர்த் தாளவார் மமையன்றித் தககன்செய்த
பொங்கும கத்தகாத் தார்வொன மயிலைப் பொருப்பிடத்தே.

பெருந்தா ரணியெயில் காய்த்தோன் மயிலைப் புனிதன்வெற்
முருந்தா ரணிநகை மொய்குமுற் பேதை முலைவிலக்கா [பின்
லிருந்தா ரணிபுயல்மனை வநிபுரக் கின்றநீந்தப்
பெருந்தா ரணிமுழு தூத்தரி னும்பெறும் பேராலவே. (௧௦௨)

பேரம ருந்துங்க ணம்புபட் டாகம் பிளபபட்ட நோய்
தீரம ருந்துங்கள் செவ்வா யமுதன்றித் தீங்கரும்பின்
சாரம ருந்துங் களிமந்தி தாவுந் தனிமயிலை
பூரம ருந்துங்கர் வெற்பணங் கேபிறி தொன்றிலையே. (௩௯)

இலைய மலைக்கு மனமுற யோகத் திருக்கவல்ல
மலைய மலைக்குறு மெய்த்தவன் போற்று மயிலைவள்ளல்
கலைய மலைக்குங் கவினமுலை வேற்கட் கரும்புருவச்
சிலைய மலைக்கும னுளருண் டென்பவர் தீர்ப்பதற்கே. (௪௦)

தீக்குவித் தாரநெய் பெய்த விவட்கிழஞ் செய்தலென்று
வாக்குவித் தாரமு ணைப்பார லாற்சக வண்பயினா
யாக்குவித் தாரம் மயிலைவள் ளற்குணாத் தாருலமார்
நீக்குவித் தாரவ னோதாய னொன்றுகண் ணீர்பெய்யுமே. (௪௧)

பெய்யற் கெழுதரு கார்க்கந் தரத்தெம் பிரான்மயிலைத்
தைய்யற் கெழுதரு நேரிடை யற்பந் தபோதனரு
மைபற் கெழுதரு ணத்தன பாரம் வணைச்சிகர
மெய்யற் கெழுதரு லக்கிட்ட மாலம் பிருகண்களே. (௪௨)

இருமந் தரவணாக் கொங்கைநல் லாள்சூயி லின்னினைசகேட்
ருமந் தரவயி னீர்ப்பதற்குங்க மொங்கியுள்ளந்
தெருமந் தரவ மலைபுகுந் தாங்குத் திகைத்திடமோ
சருமந் தரவின் மயிலையத் தாபுபத் தாமருளே. (௪௩)

அருமருந் தாருவ திற்பல னேதென் றதலைபத்தே
வருமருந் தாருன் மணிகா யமுதுணின் வள்ளல்வரு
தருமருந் தாரு நிகர்கா மயிலைத் தயருமுள்ளந்
தெருமருந் தாருணி யம்பெற்ற தேமொழி சித்தமிசே. (௪௪)

சித்தரி லேகர் தினந்தாழ் மயிலையிற் சிற்பரபொன்
கைத்தரி லேகநற் பட்டுடை நீக்குங் கணிமையர்ச்சேர்
பித்தரி லேகணிக் கப்படும் யானும் பெறுகுவனே
பத்தரி லேக னிவனென்று நோக்குநின் பார்வையையே. (௪௬)

பாரத்த னத்தினங் சொல்லை. கிவர்பல கால்வரனின்
சாரத்த னத் தினன் றோவறிந் தேனினு தண்டடத்தின்
நாரத்த னத்தினஞ் சேர்ந்துவந் தாடுந் திருமயிலை
பூரத்த னத்தினஞ் சண்டான் வரையிலுன் னுள்ளுறற்பே. (47)

உள்ளக் கவலையி னாகிகின் றேன்மக னூர்க்குச்சென்ற
கள்ளக் கவலை யழிகில னீவிருங் கண்டிலிரோ
வெள்ளக் கவலைய மாந்தார் மயிலை விமலர்வெற்பில்
யள்ளக் கவலையின் மாந்தரை மாட்டு மறத்திடரோ. (௪௮)

மறத்திருப் பாரல ருன்னெநின் மேல்வைத்த வாஞ்சையினைத்
தறத்திருப் பாமனங் கொள்ளா நிரசஞ் சடரவன்றென்
புறத்திருப் பாமுன் வருவார் மயிலைப் புனிதன்வெற்பிற்
நிறத்திருப் பாவைபொப் பாய்விடை நீகொடு செல்பவர்க்கே

செல்லினஞ் சார வுயர்கா மயிலைச் சிவன்சயில
வில்லினஞ் சாரவி காரன் பொருப்பின் மெலிமருங்குல்
வல்லினஞ் சாரலஞ் சோலையிற் புள்ளொலி மல்குமுன்போ
லல்லினஞ் சார்தந் கேதுவைச் சென்றறி யத்தகுமே. (௪௯)
தகவிலை யம்புகுந் தாரெனி னும்பெருந் தன்மையுள்ளார்
நகவிலை யம்பு தொடவளைத் தார்கடை நாளிலிந்தச்
சகவிலை யம்புரி வூர்வளை முத்தந் தடவனசத்
தகவிலை யம்பு நிகர்க்கு மயிலை யமர்பதியே. (50)

பதியனந் தங்கள் பெறினு மயிலைப் பதியகலா
முதியனந் தங்கடந் தாடும் பரமன் முராரிதுனைக்
கதியனந் தங்கயன் காண்பரி யான்பொற் கழல்பணிவோர்
நிதியனந் தங்கம லம்பெற்று வாழ்வார் நிகரின்றியே. (ரு௪)

சிகரதி கந்தனக் கில்லார் மயிலை நிருபர்துல
சிகரதி கந்தத் தொலிபோக்கி நீமணஞ் செய்கைநன்றூற்
புகரதி கந்தக் குழற்பேடை யோடுமிப் பூம்பொழிற்கட்
சுகரதி கந்தர்ப்ப வேள்வியைச் செய்யத் துணிகின்றதே. (ரு௫)

துணிப்பா யலையக லாசையை பாக்கைபைத் தோலெலும்பின்
பிணிப்பா யலைபுகப் பிண்டமென் நெண்ணலை பேதமறக்
கணிப்பா யலைபக மேபெங்ங னுய்வை கருதுகிலை
பணிப்பா யலைபுக லான்றூழ் மயிலைப் பரமனையே. (ரு௬)

பரசமை யத்தர் பணிதெய்வ மாயுநிற் பாய்பிரமன்
சிரசமை யத்த மயிலையி லீச சிலம்புசவு
மிரசமை யத்த ரத்துமை யோடும்வந் தித்தனுபுங்
குரசமை யத்தப யந்தமி யேற்குக் கொடுத்தருளே. (ரு௭)

கொடுங்கால னுங்குன்றமோதின்ரமாபயங்கொண்டிண்ணோர்
கொடுங்கால னுங்கும்பி ராளுர் மயிலையி னன்கைநிள்க
ணடுங்கால னுங்குமென் காதல்கண் டன்பி னனைந்ததனு
னெடுங்கால் னுங்குல மும்வாழி யாயமு நீயுநன்கே. (ரு௮)

நன்கொடிச் சிக்கை யருந்தரி சேப்க்குற் றாகவல்லி
மென்கொடிச் சிக்கை விடுக்கு மயிலை விமலர்வெற்பி
கொன்கொடிச் சிக்கை புரிந்நாய் தினையுண் டிலையுடுக்கும்
புன்கொடிச் சிக்கைய சின்போல் பவர்க்கிது பொற்பலவே. (ரு௯)

பொய்யங் கணைய வழல்பெயுந் திங்களைப் பார்த்தென நகோர்
கற்பங் கணையடங் காகட வென்று கலுமுமிக்கின்
முற்பங் கணைய மொழியான் மயிலை மொழியனே,
வெற்பங் கணையார் பங்கார் மயிலையில் வந்தகர்தே. (௫௪)

தகர மருக்குழ லாண்மதன் போர்க்கன்றித் தாயர்வரை
பகர மருக்கு மயர்வெய்து மோபல கோபுரத்தின்
சிகர மருக்கன் புகர்சொட வோங்குந் திருமயிலை
நகர மருக்க மொசிக்குந் தனத்துமை நாயகனே. (௫௫)

நாயக மானக ரங்களுக் கம்புய நாயகித் துத்
தாயக மானக மேழுதற் பல்லியந் தாரந்ததென்று
தூயக மான கனகா விரிந்தி சூழ்த்ததாமற்
சாயக மானக வில்லார் மயிலைத் தனிககரே. (௫௬)

தனத்துக்க மைந்தகன் வெந்நீர்க் குளியுந் தலைவரெங்க
யினத்துக்க மைந்தமை யுள்ளமு நீங்கல வெண்கணனைச்
சினத்துக்க மைந்தல செய்நார் மயிலைச் சிலம்பிடத்தென்
மனத்துக்க மைந்தகின் னோடும் பிறந்து வளர்கின்றதே. (௫௭)

வளமலி னந்த வனமயி லைப்பரன் மார்க்கண்டனை
யுளமலி னந்தக னீர்ப்பவென் றேன்வெற்பி லும்பரத்தா
வளமலி னந்த முறினும்பொய் யாத்தென் வாய்மைநின்று
தளமலி னந்தவ ளஞ்சாரி னுந்தவி ரேனினையே. (௫௮)

நினையா வருந்துய ரெய்தியெப் போதுங்க ணீரிற்கொங்கை
நனையா வருந்துயிர் நங்கைதன சோகமுன் னல்வரத்தாற்
றனையா வருந்துதி செய்யநின் றேன்வயற் றண்கரும்பைச்
சினையா வருந்து மயிலைவெற் பாவின்று தீர்ந்ததுவே. (௫௯)

தீர்த்தன மாதங்க மாய்த்தோன் மயிலைச் சிலம்பிற் பொன்னை
வார்த்தன மாதங்க நந்தமங் கத்துற மார்பிலவ
ரேர்த்தன மாதங்க வெற்பு இருவ விருகையினன்
கார்த்தன மாதங்க மேதரு மாலின் றகற்றினமே. (சுந)

அகலாக வம்புரி முபபுரத் தோனா யடுவதுதன்
ளகலாக வம்புவிந் தோதி யுத்தசன் னாகமெலா
மிகலாக வம்புனைந் துட்கும் படிவென்ற வீரருக்குப்
புகலாக வம்புயச் செய்கும் மயிலைப் புரமென்போ. (சுச)

என்பர வத்தணி பூண்டார் கவுரி யெழின்மயிலாய்
முன்பர வத்தர் மயிலைக்கு நான்செலு முன்வலவா
வன்பர வத்தன் முகிலேகு மேலந்த வஞ்சியுந்
மன்பர வத்தர்கொலென்றெண்ணிநெஞ்சநொந்தஞ்சறுமே சுடு

அஞ்சுகந் தங்குல மென்றெய்து நீவிரிங் காயலென்ற
னஞ்சுகந் தங்குழை தோய்விழி கண்டிழை நண்ணுறுமால்
விஞ்சுகந் தங்குல வுங்கா மயிலை விமலர் வெற்பி
னெஞ்சுகந் தங்குறை நீர்புனங் காக்கின்ற நீதிநன்றே. (சுச)

நீதி னடந்தமை வுற்றநற் ருபதர் நெஞ்சுறையோ
னாதி னடந்தமி லான்மயி லைப்பர னன்றுமன்றுட்
கோதி னடந்தக் வாடினன் வெற்பினிற் கூர்விழிதோய்
காதி னடந்த கடுங்காம வெள்ளங் கடக்கரிதே. (சுச)

கடனஞ் சமுந்ந்த கண்டனங் காமனைக் காய்ந்தவனு
நடனஞ் சமுகந் தருக்குறச் செய்திடு நாதுமப்போ
திடனஞ் சமுகந் தனிலொன்றை யீர்ந்திடு மேத்தலும்பார்ப்
புடனஞ் சமுகந் தெய்கும் மயிலை யுறையரனே. (சுஅ)

அரவா ரலங்க லணிந்தோன் மயிலை யமலனுதற்
பரவா ரலங்க ணுடையோன் லளையிலுன் பக்கலினி
விரவா ரலங்கவர் செல்கவெற் பாபகல் வெம்பலரா
சுரவா ரலங்கரித் தூக்கொள்வர் நீயக் குறியறிந்தே. (௬௬)

குறியம ருங்கர வல்குற் கருங்குழற் கொவ்வைச் செவ்வாய்ச்
செறியம ருங்கர வுங்கவர் கண்ணியைத் தென்மயிலை
மறியம ருங்கர வள்ளல்வெற் பாவரை வாடுகிந்தா
ரறியம ருங்கர வம்பல வார்ப்ப வறுகணிந்தே. (௬௭)

அறுவத னந்தடங் கையா நிரண்டோடையயற்கையன்
பறுவத னந்தனை பாகன் மயிலைப் பரமன்வெற்பிற்
சிறுவத னந்தரு வேன்சொல்க ஸ்ரீனிந்தச் சென்மத்திலோ
வறுவத னந்தர சன்மத்தி லோவன்ப ரோடினியே. (௬௮)

ஒடம் படவட ருங்கட லேவடி வற்றுவரவற்
ரோடம் படவட நேர்வரி கூர்தடத் தூர்வளையே
நீடம் படவடம் பேய்மி லைப்பர னெய்தலின்வே
ணீடம் படவட தாவந்து மன்பர் நினைந்திலோ. (௬௯)

இலவும ருங்கற் பகற்குத்த கின்னையொத் தேன்கமுகும்
பலவும ருங்கற் பகநேர் மயிலைப் பரமன்வெற்பிற்
குலவும ருங்கற்ப மின்னேனின் போலென் குறைமறுந்துச்
சொலவும ருங்கற்ப ரேன்மட லூரத் துணிவனின்றே. (௭௦)

இன்றே னலம்புனத் தேந்திழை யைக்கண் டிடாமலயர்
கின்றே னலம்புரை கேட்டிலிர் போலுங் கிளத்துதிர்கா
மென்றே னலம்புகுஞ் சால்பாய் மயிலைமெய் யன்வரைமான்
கன்றே னலம்புகு குன்றே யவர்கென்ற காணெறியே. (௭௧)

காண்கண் டகமயிர் னோத்தீர்ப்ப வெம்பரல் கால்பொதுட .
வாண்கண்டகனனெனதேதோன்றருக்கன்மெய்வாட்டவெங்கண்
மாண்கண் டகனொரு வன்பின் ஈரஞ்சென்ற வாதையெவா
தாண்கண் டகநலி யார்மயி லைப்புனி தன்வரைக்கே. (எடு)

கேதப் படுகை மதியழற் கன்றிக் கெடுமதனன [வாய்
போதப் படுகை பொறுத்துய்யு மோகொன்றைப் போதருள்
சீதப் படுகையிக் கோங்கு மயிலைநந் தேவமிக்கென்
ரோதப் படுகை வலியமன் பர்க்கரு ளுத்தமனே. (எசு)

உத்த மனத்தி னணிதிகழ் தாமரையோடைகளி
னித்த மனத்தின நீங்கா மயிலை நிமலன்றன்பால்
வைத்த மனத்தினன் மாதவ ருற்பவ மாற்றிவிதி .
யத்த மனத்தி னழியாப் பதம்பெற் றமர்வரனறே. (எஎ)

அமரா வதியபி ராமமு நேரி லணிமயிலை
யமரா வதியரன் வெற்பிலிங் காறலைப் போருமறே
லமரா வதிபல் பலவேயன் றேன்மண் ணவர்முதலா
வமரா வதியரி லென்னோ டெதிர்ப்பவ ராருளரே. (எஅ)

ஆர்க்கணி தானம் புலியோ டனியு மரன்மயிலை
பூர்க்கணி தானந் தனத்திடை நைத லொழிமனனே
பார்க்கணி தானம் பதியென் றடியும் படியுமிவர்
கூர்க்கணி தான முரைப்பது போலிமை கூடுமன்றே. (எசு)

கூடலை யாறு முடையாய் மயிலையிற் கோயில்கொண்டோய்
பீடலை யாறு படருஞ் சடில பெருமயலா
ணீடலை யாறுக மென்பா ளுணவையு நீத்தனீளுன்
ஊடலை யாறுக வொண்டொடியோடும்வந்தொன்றுகவே. (அ௦)

ஒன்றா திருக்கு மனத்தா ரிடைகடை யூழியினும்
பொன்றா திருக்கும ரன்றனைக் காயுமெப் போதுமியல்
குன்றா திருக்கு முடிமீ திருக்குங் கொழுந்தளிர்கூழ்
மென்றா திருக்கு மலர்க்கா மயிலையின் மெய்ப்பொருளே. (அக)

மெய்வாம னற்குன் றரிவைக்கு மாழி மிகவுமன்பு
செய்வாம னற்குங் கோடுத்தோன் மயிலையிற் றேமொழிநெய்
பெய்வாம னற்குன்ற வென்னுதல் போலும் பெருமயலால்
நய்வாம னற்குன் புணர்ச்சியெய் தாதென்று நான்சொல்வதே

நானத் திலகத்தி நங்குடிப் பேதைபொர் நாயகன்பின்
கானத் திலகத்தி னீங்கிவந் தான்செலக் கண்டதுண்டோ
தானத் திலகத்தி வென்றார் மயிலைத் தடஞ்சிலம்பின்
மானத் திலகத்தி யன்போன்முக்கோல்கொண்டமாதவளோ. (அங)

மாதிடத் தானந் தகன்வீழ மோதினன் மாமயிலை
மூதிடத் தானந்த நாதன் பொருப்பின் முதுமறையோய்
சோதிடத் தானந் தவிப்பாறச் சொல்லுக சுற்றமல
ரோதிடத் தானந்த மீளிபின் பேரயின னொன்றிடவே. (அஃ)

விடங்கிடை யாகுயந் திட்டக் கிழிதனி லேந்திழையி
னுடங்கிடை யாகுவ தில்லையின் னூரி நுதிபெரிதால்
விடங்கிடை யாகு மிடற்றூர்க் கிழுவென மெய்யாங்கச்
சடங்கிடை யாகுதி பெய்யு மயிலைத் தலத்தன்பனே. (அஇ)

அன்புடைக் கும்ப முனிபுகை கொண்டவ ரன்பருற்ற
துன்புடைக் கும்பர னாதென் மயிலைந் தோகையினைத்
தன்புடைக் கும்ப முலைபொரச் சேர்த்துத் தனதுகைவேல்
வன்புடைக் கும்பலை மாய்வித்து வேந்தை மதுப்பதன்றே. (அஃ)

மறுகுத லைக்கணி கம்பிரி யாது மனங்கிள்ளைதான்
பெறுகுத லைக்கணி தம்பிற வாது பிறைமதியோ
தெறுகுத லைக்கணி வாய்க்கால் பெருகுந் திருமயிலை
யறுகுத லைக்கணி வார்க்கெளி பேன்குறையார்சொல்வரோ. (௮௭)

ஆரம் பரவும் புனைதென் மயிலையி லுத்தனாபெந்
நேரம் பரவு மனமே நெறிநட நித திலங்க
மரம் பரவுந் திருக்கா விரிபடி தீருதியாங்
காரம் பரவுப காரஞ்செ யென்பயங் காலனுக்கே. (௮௮)

காலா னலங்கலை மாமதி பெய்யமெய் கன்றிமதன்
கோலா னலங்கலை யுந்தமி யேற்களை கூற்றுவனகான்
கூலா னலங்கலை நீர்மலர் மேய்வயல் குழ்மயிலை பச்சு
மேலா னலங்கலை மின்னே கொணர்நி வினாச்செழுந்தே. (௮௯)

எழுமா தவனிக ராழிபை நாளு மிரந்தபாத்
தொழுமா தவனிடை வைத்தோன் மயிலையிற் றுன்னிநெறி
கெழுமா தவனிலை நின்றாரு மன்றல் கிளர்கமலச்
செழுமா தவனி கலைமாது முவருந் தேவியரோ. (௯௦)

தேவருந் தானவ ரும்பணி தெய்வஞ் சிறையனிமென்
பூவருந் தர்னவ நாதம் பயில்பொழில் புக்குவெயிற்
சேவருந் தானவ சங்கொண் றேங்கு மெழின்மயிலைக்
கோவருந் தானவ னுப்பினைப் போர்மனக் கோயிலிலே. (௯௧)

கோலத் துருவங் கொடுமா லகழ்த்துங் குறிப்பரிதாய
ஞாலத் துருவங் திரியார் மயிலை நகரணங்கே
சிலத் துருவன் றிசைத்துமங் கானைத் தேர்ந்தவிண்மின்
தேர்ந்தபோலத் துருவம் பிரிந்தார்சொ லெனறுபுலம்பலென்னே. (௯௨)

என்னுத மாலே யெழுப்பத் தழற்கிடு மிந்தனம்போன்
முன்னுத மாலே வருங்காண்பின் னுரு முனையுதிக்கென்
பொன்னுத மாலேக் கிடுகரும் பாமிதைப் போய்வண்டுகாள்
பன்னுத மாலே ய்ணிமயி லைப்பரன் பாற்சொல்லுமே. (௧௩)

சொல்லவமான ண்பர்சொன்னுனவங்குத்தோன்றுமஞ்சைப்
பல்லவ மாண்கை வர்க்கெண் டஞ்சிப் பகரிலெனக்
கொல்லவ மாண பிற்மேலு முண்டுசெ லோட்டுகதேர்
வல்லவ மாணமர் கைபா றுறையு மயிலையிலே. (௧௪)

யிராமாய மாய உருத்திரச் சமைச்சு வடிவளித்தோ
யிராமாய மாயப் பேந்து மயிலையெம்மான்முன்வண்டே
யெயிராமாய மாய வுறுப்பெங்ஈம் வேளம் புருவிச்சென்ற
மெயிற்காய மாயவும்போதுமென்றோதென்விதனத்தையே கூடு.

தனதடங் காட்டி யெனக்கடங் காமய றந்தென்முன்னே
மனதடங் காட்டியைப் போனின்ற வாறு மருங்கினிபத்
தினதடங் காட்டிசை தாளார் மயிலே யெழில்வணாமே
வினதடங் காட்டில்விழிபுதைத்தோசொலுமென்கைகொண்டே

மென்பந் தனைய முலைச்சு னைபர்சொல் வியந்துறைவோ
ரின்பந் தனையன் முலைச்சொ லென்றெண்ணி யெய்துவரோ
முன்பந் தனைய முனிந்தோன் மயிலையின் மூட்டுவித்த
வன்பந் தனையல தன்பனா கோவ வழக்கிலையே. (௧௫)

இல்லத் தமருக வென்றெம ரெம்மையு மேனலையு
மெல்லத் தமருக மைப்பா ரிடுக்கண் விளைந்ததன்பா
நெல்லத் தமருக வில்லா மயிலைநித் தன்பலிக்குச்
செல்லத் தமருக மார்த்தோன் வரையிற் தினமுடனே. (௧௬)

௧௮

திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.

உடலுளி யங்குயிர் போலுமன் பாவிய ளோடுமணந்
திடலுளி யங்குலி சன்றழ் மயிலையி லீசர்வெற்பின்
மடலுளி யங்குசப் பல்லுகிர் வேங்கை வருவதுகண்
டடலுளி யங்குமி றுங்காட் டிரவர லஞ்சுதுமே. (௧௩)

மேக முகந்தண்ட வேங்கிமென்பாளை விரித்தழகார்
மாக முகந்தண் டலையும் மயிலைவன் ளற்பணிபோர்
நாக முகந்தண்ட கோளமெட் டிம்புகழ் கண்ணி யெண்ணில்
போக முகந்தண்டர் கோனென வாழ்வரிப் பூதலத்தே. (௧௦௯)

திருமயிலைத்திரிபந்தாதி முற்றிற்று.

த ன ச் ச ி ற் ற ம் ப ல ம்.

V. B. SUBRAHMANYASWAMI

TAMIL-PANDIT.

